

بررسی مقایسه‌ای شیوع حوادث ناشی از کار در کارگران زغالسنگ استان کرمان در سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۹

صدیقه خدا بنده شهرکی

چکیده:

این پژوهش مطالعه‌ای مقطعی است که در آن شیوع حوادث ناشی از کار در سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۹ در معادن زغالسنگ پابدانا، همکار، باب نیزو و هجدک استان کرمان مورد بررسی قرار گرفته است. جهت تعیین شیوع حوادث از آمار که به اطلاع مقامات مسئول رسانده شده استفاده گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی استفاده شد. نتایج نشان داد که در سال ۱۳۶۹ شیوع حوادث ۴/۶۶٪ و در سال ۱۳۷۹، ۴/۰۷٪ بوده است. بیشترین گروه سنی حادثه دیدگان در سال ۱۳۶۹ سنین ۲۰-۲۹ سال و در سال ۱۳۷۹، ۳۰-۳۹ سال بود از نظر علل حادثه در سال ۶۹ در معدن پابدانا بیشترین علت حادثه در کارگران ریزش و ماندن زیرآوار (۵۳/۲۲٪) و سایر علل که شامل حوادث ناشی از ابزار مکانیکی - دستی و غیره ۸۷/۳٪ بود. و در معدن باب نیزو سقوط اشیاء ۶۱/۴ درصد و در معدن هجدک ۴۵/۴۵٪ برخورد، همکار ۱۴/۵٪ ریزش و ماندن زیرآوار بود. و در سال ۱۳۷۹ در معادن پابدانا و باب نیزو برخورد از بیشترین علل حادثه به ترتیب ۴۴/۴۹٪ و ۲۰/۷٪ و در معدن هجدک ۱۸/۳۷٪ مربوط به سایر علل و همکار ۲۶/۶٪ مربوط به سقوط بوده است. از نظر محل حادثه بیشترین بروز حادثه در سال ۱۳۶۹ و ۱۳۷۹ در قسمت استخراج و آماده‌سازی بود.

ضریب حادثه در سال ۶۹ نشان داد که در مدت یکسال در مقابل یک میلیون ساعت کار تعداد ۴۱ حادثه در پابدانا و ۱۶ حادثه در باب نیزو رخ داده و در ۱۳۷۹ در پابدانا ۸/۰۴ و در همکار ۲/۰۲ بوده. شدت حادثه در سال ۶۹ نشان داد به ازای هر یک هزار ساعت کار انجام شده به طور متوسط در معدن پابدانا ۱۸۷ روز و در معدن باب نیزو ۹۹ روز تلف شده است و در سال ۱۳۷۹ در معادن پابدانا، همکار، هجدک و باب نیزو به ترتیب ۵۸ روز، ۲۳ روز، ۱۰ روز، ۱۰ روز بوده است.

واژه کلید: حوادث - کارگر - معدن زغالسنگ